

om Arbejdstilladelse fagligt henhører, er repræsenteret. Saafremt en Sag om Arbejdstilladelse undtagelsesvis henhører under et andet Ministeriums faglige Omraade, er der, som det fremgaar af Udkastets § 1, Stk. 2, 3. Pkt., Mulighed for Nævnet til under Behandlingen af den paagældende Sag at tilkalde en Repræsentant for vedkommende Ministerium. Herved skulde der ikke blot være sikret Nævnet den fornødne Sagkundskab i faglig Henseende, men det maa antages, at det ved denne Ordning i en Række Tilfælde vil være overflødig at indhente en skriftlig Udtalelse fra det paagældende Fagministerium, hvorved Ekspeditionstiden i det enkelte Tilfælde kan afkortes betydeligt.

Imidlertid vil Nævnet paa Grund af det meget betydelige Antal Sager ikke kunne overkomme at træffe Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde, og Forslaget aabner derfor Nævnet Adgang til at bemyndige Rigspolitichefen til inden for nærmere af Nævnet fastlagte Retningslinier at træffe Afgørelse i de herhenhørende Sager. Der gælder her det samme, som allerede er anført foran til § 5 om Indrejse- og Opholdstilladelser, at Bemyndigelsen kun bør omfatte Grupper af Tilfælde, der afgøres efter faste Linier, og at principielle eller vigtige Sager altid skal forelægges for Nævnet.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til Reglen i T. § 6, Stk. 5, dog at Ordene „for saa vidt angaar Statsborgere i en af de kontraherende Stater“ er udeladt. Ligesom der om Udlændinges Adgang til at tage Ophold og drive Virksomhed her i Landet findes Bestemmelser i en Række bestaaende Handelsoverenskomster, i hvilke de i nærværende Udkast foreslaaede Regler ikke medfører nogen Indskrænkning, maa man regne med, at der, efterhaanden som de af Krigen følgende Skranker mellem Landene bortfalder, vil opstaa Spørgsmaal om Afslutning af yderligere Aftaler paa det her omhandlede Omraade.

Ved Siden heraf er der naturligvis intet til Hinder for, at der uden Afslutning af nogen Traktat herom af interesserede Organisationer og lign. i de respektive Lande i Forstaaelse med vedkommende Myndigheder træffes Aftale om Fremskaffelse af Arbejdsmuligheder for det ene Lands Statsborgere i det andet Land, og at der herefter af Myndighederne i de respektive Lande (her Nævnet) meddeles de fornødne individuelle Opholdstilladelser og Arbejdstilladelser.

Til § 12.

Paragraffen indeholder den i og for sig ret selvfølgelige Regel, at de af Rigspolitichefen truffne Afgørelser vedrørende Ind- og Udrejse, Ophold og Arbejde her i Landet kan indbringes for Nævnet. Det samme gælder de af Politiet truffne Beslutninger om Afvisning eller Udvisning af en Udlænding eller om Foranstaltninger i Henhold til Udkastets § 9.

Til § 13.

Man har fundet det rettest i Bestemmelsen udtrykkeligt at paalægge Rigspolitichefen Pligt til at afgive periodiske Indberetninger til Nævnet om de af Rigspolitichefen i Medfør af Nævnets Bemyndigelse truffne Afgørelser. Af Hensyn til Nævnets almindelige kontrollerende Myndighed, og for at Nævnet kan faa den fuldstændige Indsigt i alle Forhold, der er henlagt under det, er det af Vigtighed, at Nævnet har Mulighed for at følge Rigspolitichefens Arbejde paa det her omhandlede Omraade.

Til § 14.

Bestemmelsen i Stk. 1 svarer til T. § 1, Stk. 1, der dog omfatter alle rejsende, uanset om de er danske Statsborgere eller Udlændinge. Som anført i Bemærkningerne til § 2, har man imidlertid fundet det hensigtsmæssigt at udskille de alene for danske Statsborgere gældende Regler til særlige Bestemmelser. Det vil næppe være muligt i Øjeblikket at ophæve Pastvangen for danske Statsborgere, der indrejser til og udrejser af Landet. Nogen større Betydning vilde en saadan Ophævelse af Pastvangen da heller ikke have for en dansk Statsborger, da han dog for Tiden og utvivlsomt i lang Tid fremover vil være nødt til at have et Pas for at kunne rejse i Udlandet. Saafremt en dansk Statsborger, der ikke er i Besiddelse af Pas, skulde ankomme til Grænsen for at vende hjem til Danmark, vil han naturligvis ikke blive afvist, saafremt han paa anden Maade kan sandsynliggøre, at han er dansk.

Stk. 2 svarer til T. § 5, Stk. 1, dog at Reglerne om Adgang til at nægte Pasudstedelse eller inddrage allerede udstedte Pas er optaget i en særlig Paragraf i Udkastet (jfr. § 15). De indvundne Erfaringer har vist, at det er paakrævet, at der gives nærmere Regler om Udstedelse af Pas til danske Statsborgere, navnlig med det Formaal at skabe større Sikkerhed for Pasindehaverens Identitet og for at undgaa Pasforfalskning. Det har erfaringsmæssigt vist sig, at de danske Pas ude i Verden hyppigt er Genstand for Forfalskning, og det maa i Forbindelse